

dražba nemovitosti celé, a proto se musí spokojiti s tím, že byla prodána celá nemovitost i v jeho prospěch. Ale to nevyvrací důvod pro názor, že exekuce na podíl nelze provést ve formě přístupu k dražebnímu řízení o celé nemovitosti stejně jako ta okolnost, že při rozvrhu nejvyššího podání za celou nemovitost dojde zřetele i právo vymáhajícího věřitele, vedoucího exekuci jen na podíl. Prvý soud pochybil, zamítнув návrh na povolení dražebního řízení vůbec, třebaž bylo zároveň navrhováno, by se řízení provedlo přístupem. Měl zamítnouti jen návrh na povolení přístupu, ale nikoliv návrh na povolení dražebního řízení. Rekursní soud chybuje zase, pokládaje přístup za možný proto, že jde o exekuci na též předmět. Bylo proto povoliti dražební řízení na podíl povinného Antonína M-a, ale zamítnouti návrh na provedení tohoto řízení přístupem.

Čís. 8907.

Byli-li pro firmu ustanoveni dva likvidatoři, ve sporu však (proti druhému likvidatoru) byla zastoupena jen jedním z nich, jest řízení zmatečným podle § 7 c. ř. s. Zdráhá-li se druhý likvidator firmu ve sporu zastupovati a za tím účelem podepsati právnímu zástupci plnou moc, nezbyvá než nahraditi náležitost podpisu druhého likvidatora výrokem soudním a vymoci si za tím účelem prozatímní opatření. Chce-li likvidator vyloučiti působnost druhého likvidatora návrhem, by byl soudně odvolán, jest o návrhu rozhodnouti zásadně v řízení nesporném. Žádá-li likvidator o prozatímní opatření, by byl soudem zmocněn k vedení sporu jménem společnosti, postačí jeho podpis na žádosti.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R I 234/29.)

Firma »K. a spol. v likvidaci« a jeden ze dvou likvidatorů této společnosti Emil K. žalovali druhého likvidatora Josefa Š-a o zaplacení peněžité pohledávky. Žalovaný namítl při prvním roku ohledně žalující společnosti nedostatek zmocnění k vedení rozepře Dr. W-em, ježto jeho plná moc byla podepsána jen Emilem K-em. Soud prvního stolu se usnesl, že tu není nedostatku zmocnění k vedení rozepře Dr. W-em. Důvod y: Podle obchodního rejstříku znamená firma K. a spol. tím způsobem, že se kolektivně pod její jméno podepíší oba likvidatoři, spolužalující Emil K. a žalovaný Josef Š. V souzeném případě nelze opatření podpis firmy též spolupodpisem druhého likvidatora Josefa Š-a, poněvadž jest to nemožné, an jest firmou žalován. Správnost stanoviska žalující strany opřena je též o čl. 137. obch. zák. a výklad k němu v komentáři Staub-Pisko 2. vydání I. díl str. 458 posl. odst. § 6, kde jest též citováno příslušné rozhodnutí. Ostatně při stanovisku odpůrce, i když se nepřihlíží k svrchu zmíněné nemožnosti, že by žalovaný dával svolení k tomu, by žaloba naň byla podána, poněvadž pak by aspoň zpravidla se žalovati nedalo, by nebylo prakticky vůbec možným, by veřejná obchodní společnost na svého společníka (likvidatora) podala žalobu, třeba že proti podání takové žaloby v zákonných předpisech není závady. Ale nemohlo by se tak státi ani prostřednictvím opatrovníka,

který by byl firmě zřízen, poněvadž by opět nebylo při tomto stanovisku nikoho, kdo by o zřízení opatrovníka mohl požádati, poněvadž ani zde by přirozeně se nedalo docílití podpisu firemního tak, jak z rejstříku obchodního vyplývá. Nehledíc k tomu zastupování firmy, jak z povahy věci plyne, týká se poměru firmy k osobám třetím. Zde však o takovémto poměru nemůže býti řeč, poněvadž jde o poměr mezi společnostmi a jedním společníkem, pokud se týče mezi společníky samými. Vzhledem k tomu a ke kolisi, ve které je druhý likvidátor, který jest žalovanou stranou, a který přirozeně nemůže současně vystupovati jako strana žalující, úplně postačí, zastoupí-li firmu likvidátor jeden. Rekursní soud, prohlásiv dosavadní řízení podle § 7 c. ř. s. zmatečným, zrušil je, počínajíc vyřízením žaloby. Důvody: Právem namítá rekurent, že jest mylným právní názor prvního soudu, že v tomto případě úplně stačí, zastoupí-li firmu likvidátor jeden, ježto skutečnost, že nelze opatřití znamenání firmy také spolupodpisem druhého likvidátora Josefa Š-a, protože jest firmou žalován, nemá následek tvrzený v napadeném usnesení, že by nebylo možno, by veřejná obchodní společnost na svého společníka nebo likvidátora podala žalobu, třebaže proti jejímu podání po zákonu není závady. Žalující společnost jest tu chráněna ustanovením čl. 133 druhý odstavec a 134 obch. zák. po případě i § 378 a 381 ex. ř., podle nichž se mohla domáhati ustanovení likvidátora k podání žaloby a k provedení tohoto sporu soudem. Vždyť podle § 133 druhý odstavec obch. zák. jest přípustným návrh i jen jednoho společníka, by byl ustanoven likvidátor soudem, a může býti podle něho soudem uznáno, jsou-li tu důležité důvody, o čemž jest rozhodnouti v řízení nesporném, nejsou-li spornými skutkové předpoklady pro ustanovení likvidátora, pokud se týče, jsou-li hned prokazatelné. Jinak ovšem, an druhý společník a likvidátor Š. odepřel svůj souhlas a podpis plné moci, mohl a měl likvidátor Emil K. nahraditi náležitost jeho souhlasu a nezbytně nutného spolupodpisu plné moci pořadem práva, tedy výrokem soudním a vymoci si k tomu prozatímní opatření. Nebylo tudíž ani třeba návrhu, by byl firmě zřízen opatrovník k podání žaloby. Právní názor prvního soudu, že se zastupování firmy týká jen poměru firmy k osobám třetím, nikoliv i poměru mezi společnostmi samou a jedním společníkem, pokud se týče mezi společníky samými, jest dostatečně vyvrácen ustanovením čl. 137 a 144 obch. zák. Z těchto příčin bylo stížnosti vyhověti a podle § 7 první odstavec c. ř. s. řízení prohlásiti zmatečným a je zrušiti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Pro žalující firmu byli ovšem ustanoveni dva likvidátoři, avšak v tomto sporu nebyla zastoupena oběma likvidátory, nýbrž jen jedním, což se příčí ustanovení čl. 136 obch. zák. Zdráhá-li se druhý likvidátor firmu ve sporu zastupovati a za tím účelem podepsati plnou moc právnímu zástupci, nezbyvá, než nahraditi náležitost podpisu druhého společníka výrokem soudním a vymoci si k tomu cíli prozatímní opatření (viz rozh. sb. n. s. čís. 3247 a 7629). Chce-li stěžovatel vyloučiti pů-

sobnost druhého likvidátora návrhem, by soudem byl odvolán, jest o dotyčném návrhu soudu rozhodnouti zásadně v řízení nesporném, jak nejvyšší soud vyslovil v rozhodnutí sb. n. s. čís. 6099, a jsou proto vývody stěžovatelovy, vycházející z opačného předpokladu liché. Chce-li však stěžovatel žádati o prozatímné opatření toho obsahu, aby byl soudem zmocněn k vedení sporu jménem společnosti, nelze o tom pochybovati, že postačí podpis jeho samotného na příslušném návrhu, a jsou tedy překážky stěžovatelem zdůrazněné jen zdánlivé.

Čís. 8908.

Prodána-li v exekuční dražbě nemovitost náležející do úpadkové podstaty, přísluší zadrželým příspěvkům okresní nemocenské pojišťovny a dělnické úrazové pojišťovny přednostní pořadí, pokud jim přísluší podle zákonných předpisů, třebas nejsou knihovně zajištěny a bez ohledu na to, zda jsou pohledávkami za podstatou, čili nic.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R I 238/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za nemovitost, prodanou v exekuční dražbě k návrhu správce úpadkové podstaty, přikázal soud první stolice v přednostním pořadí pohledávky Okresní nemocenské pojišťovny a Úrazové pojišťovny dělnické. Rekursní soud vyhověl rekursu vymáhajícího věřitele potud, že přiznal v přednostním pořadí pohledávku obou oněch ústavů jen na příspěvcích, jež dospěly za úpadku.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu Okresní nemocenské pojišťovny a Úrazové pojišťovny dělnické vyhověl, zrušil usnesení rekursního soudu v napadené části a uložil mu, by o rekursu správce úpadkové podstaty v rozsahu zrušení znovu rozhodl.

Důvody:

Zřejmě pochybený jest právní názor rekursního soudu, že pohledávky Okresní nemocenské pojišťovny a Úrazové pojišťovny dělnické jakožto knihovně nezajištěné pohledávky úpadkové nemohou býti podle § 216 ex. ř. uspokojeny v pořadí přednostním, nýbrž jen ze samé úpadkové podstaty podle své třídy věřitelské a pokud úpadková podstata na to stačí, a že jediné pohledávky na příspěvcích těchto obou ústavů, pokud dospěly za úpadku, jsou podle § 46 (2) správně § 46 (1) (2) úpadk. ř. pohledávkami za podstatou. Dům p. č. 251 byl k návrhu správce úpadkové podstaty prodán soudně (vnucenou dražbou). Bylo proto podle § 119 úp. ř. při prodeji obdobně šetřiti předpisů exekučního řádu. Odchytky uvedené v § 119 (2) úpadkového řádu pod čís. 1—5 nepřicházejí pro posouzení případu v úvahu. Platí tedy při tomto prodeji nemovitosti zejména i předpisy § 216 první odstavec ex. ř., upravující pořadí, ve kterém jednotlivé pohledávky z nejvyššího podání mají býti zapraveny. Na tom nemění nic okolnost, že jde o realizaci majetkového předmětu patřícího do úpadkové podstaty, a nezáleželo ani na tom, zda a pokud zadrželé příspěvky, o něž jde, jsou pohledávkami za podstatou, nýbrž jen na tom, zda a pokud jim podle příslušných zákonných předpisů přísluší přednostní zástavní právo na prodané ne-